

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 39 (924)

Reedel, 15. detsembril 1978

XXX aastakäik

ÜTÜ üleliiduliste konkursside laureaadid

ÜTÜ Nõukogu esimehelt dots. Milvi Loitvelt saime rõõmus-tavaid teateid, et meie instituudi üliõpilased on 1977/78. õppe-aastal edukalt esinenud üleliidulistel konkurssidel.

VII üleliidulise ühiskonnateaduste ja ÜLKNÜ ajaloo alaste üliõpilastööde konkursi lõppvooru tulemusena autasustati 8 meie vabariigi kõrgkoolide üliõpilast. Nende hulgas oli 5 TPI tudengit.

II järgu diplomi sai LS-57 (selle õppeaasta numeratsioon) üliõpilane VLADIMIR ZJAIKIN töö eest «Nõukogude paljurahevuselise riigi loomine» dots. A. Schmidt teaduslikul juhendamisel.

III järgu diplomi said kevadel TP eriala lõpetanud REET RUTUS töö eest «Sotsialistliku tootmise efektiivsuse näitajad ja töstmise põhiteed» dots. E. Loovi juhendamisel ja TL-71 üliõpilane MARJU PENTMA töö eest «Internatsionalismi ja rahvaste sõpruse kasvatamisest TPI-s» õp. U. Rukki juhendamisel.

Aukiri anti TOIVO TERASELE (TP-716) töö eest «Plaani-pärasuse majanduseadus ja selle kasutamine kultuuri planeerimisel» dots. K. Kulli juhendamisel ja TATJANA PAVLOVALE (TR 1978 lõpetanu) töö eest «Energia kriis kui ühiskondlik nähtus» v.-õp. N. Tšelokompetsi juhendamisel.

Eesti NSV Kõrgema ja Keskerihariduse ministereiumi au-kirjaga autasustati vastavalt ka ühiskonnateaduste õppejõude üliõpilaste teaduslike tööde eduka juhendamise eest. TPI-st said aukirja AINO SCHMIDT, NLKP ajaloo kateedri dotsent, ajalookandidaat; EUGENIE LOOV, praegu TPed'i filosoofia ja poliitilise ökonomia kateedri dotsent, majanduskandidaat; URSULA RUKKI, NLKP ajaloo kateedri õpetaja; KUNDER KULLI, poliitilise ökonomia kateedri juhataja, dotsent, ma-janduskandidaat; NIKOLAI TŠELOKOMPETS, poliitilise öko-nomia kateedri vanemõpetaja.

Vastavalt NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse Ministeeriumi, ÜLKNÜ Keskkomitee sekretariaadi ja Teaduslik-Teh-niliste Ühingute Üleliidulise Nõukogu Presiidiumi käskkirjale on 1978. a. üleliidulisel konkursil loodus-, tehniliste- ja huma-nitaarteaduste alal autasustatud järgmisi TPI üliõpilasi:

I. Medaliga «Parima teadusliku üliõpilastöö eest» ja TTÜ

Üleliidulise Nõukogu preemiaga 150 rubla TEET EVARTSONI (L-teaduskonna kevadel lõpetanud). Töö pealkiri «Rikete de-duktiivne modelleerimine kombinatsioonkeemides». Juhenda-ja aspirant Peeter Kitsnik.

II. Medaliga «Parima teadusliku üliõpilastöö eest» ja TTÜ Keskkomitee preemia väärised TOIVO RATASSEPP (E-tea-dusk. 1978. a. diplomand) töö eest «Sadulakuulise rippkatuse töö uurimine antisümmeetrilisel koormamisel», juhendaja prof. tehn. dokt. V. Kuhlbach; ja MAKSIM STRAZ (M-tea-dusk. 1978. a. diplomand) töö eest «Tehniliste õpovahendite kasutamine autojuhtide ettevalmistamisel», juhendaja dots. tehn. tead. kand. T. Nirk.

III. NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse Ministereiumi ja ÜLKNÜ Keskkomitee aukirja said ARVO REBANE (A-tea-dusk. 1978. a. lõpetanu) töö eest «Staatiline reaktiivvoimsuse kompensator», juhendajad dots. kt., tead. tehn. kand. J. Jär-vik ja v.-ins. A. Reiner; HILLAR OORN (L-teadusk. lõpeta-nu) töö eest «Türistori väljalülitamise aja matemaatiline mo-delleerimine», juhend. dots., tehn. tead. kand. E. Velmr; ARNOLD SARAP (E-teadusk. lõpetanu) töö eest «Optimaalse raamkonstruktsiooni omadused jäikusparameetrite ruumalas», juhend. dots., tehn. tead. kand. E. Jõgi; ENGO VÄLJAOTS (M-teadusk. kevadel lõpetanu) töö eest «Antikorrosioonmas-tiksute eksploatatsiooniliste omaduste laboratoorne uurimine», juhend. v.-õp. J. Mäekask.

NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse Ministereiumi ja ÜLKNÜ Keskkomitee aukirjaga autasustati medali väärinud üliõpilastööde juhendajaid, TPI õppejõude: Peeter Kitsnik, L-teaduskonna aspirant; Valdek Kulbach, E-teaduskonna pro-fessor, tehnikadoktor; Talvi Nirk, M-teadusk. dotsent, tehnika-teaduste kandidaat.

Teaduslik-Tehniliste Ühingute Üleliidulise Nõukogu aukirja said REIN KAAREPERE ja ÜLO TARTU (T-teaduskonna dip-lomandid) töö eest «Kõrgharidusega spetsialistide perspek-tiivne vajadus vabariiklikes süsteemides «Põllumajandusteh-nika» ja «Kalatööstuse Tootmiskoondis», juhendajad dots. H. Levald ja v.-õp. V. Rajangu. ONNITLEME!

POLIITSEMINAR

Teispäeval, 12. detsembril pidas dots. G. Hazak loengu teemal «Ideo-loogilise võitluse aktuaalseid küsi-musi».

«EESTLASTE JA EESTI KULTUURI KUJUNEMISLOOST»

Nisugune oli Voidemar Milleri loengu teema esmaspäeval, 13. detsembril.

FILMIKLUBIS

vaadati eelmisel teisipäeval I. Aver-bachi filmi «Armastuse avaldus» aastast 1978. Lisaprogramm oli prantsuse filmikunstist.

RAHVAVAHELISTE SUHTE KLUBIS

oli 13. detsembril külas piirivalve polkovnik R. Kotta. Ürituse teema: ideoloogiline võitlus piiritsõnas.

TEATRILUBIS

käis kolmapäeval draamateatri näit-leja, ENSV teeneline kunstnik Tõnu Aav.

KAMMERKOOR

andis kolmapäeva õhtul kontserdi Taidlejate Majas.

LOENG GIIDIDELE

20. detsembril kell 16.00–20.00 ruu-mis III-103 on ÜAS «inturist» giidi-de esimene õppus.

INTERKLUBI SÜNNIPÄEV

Meie üks populaarsemaid huviala-klubisid pidas eile tudengiloosis oma loomise 9. aastapäeva.

T-KOMSOMOLIBÜROO AEGVIIDUS

1.–3. detsembril toimus majandus-teaduskonna komsomolibüroo välja-sõidu-seminarilaager Aegviidus. Osa võtsid TKB liikmed, I kursuse kom-noored-aktivistid, külalisena välis-kommentaator Raul Mälik jt.

KÜPROSE KÜLALISED

Detsembri alguses külastas meie instituuti Küprose Ühtse Demok-raatliku Noorsoo-organisatsiooni de-legatsioon. Külalisi võtsid vastu parteikomitee sekretäri asetäitja dots. Arnold Luks, komsomolikomi-tee sekretäri asetäitja Ants Liimets ning IK esindajad.

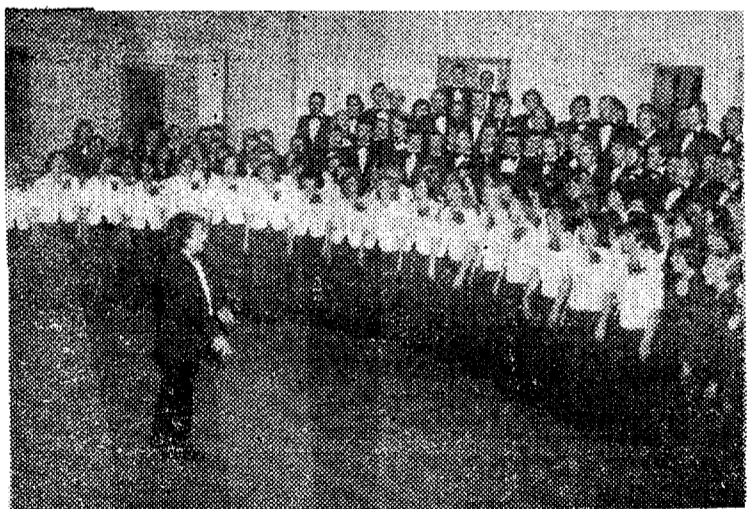
INFORMIIN

Viktoriin raamatukogu teatmestur tundmises sai teoks 30. novembril TPI Teadusliku Raamatukogu luge-missaalis. Neli esimest kohta hõiva-sid majandusteaduskonna õpperüh-mad.

Võtmeevouruks kujunes II voor (otsing teatmeteostest ja bibliograa-fiaväljaannetest), kus maksimaalsed 22 punkti sai TL-11 ja, asunud liidri-kohale, ei loovutanud seda võistluse lõpuni. Otsingus kataloogidest (I voor) ja simultaanviktoriinist (II voor) osutus parimaks TP-11 (vasta-valt 7 ja 7,5 punktiga). IV voorus teenisid kõige tugevama aplausi ja žürii poolehoidu LA-11 ja LE-11 imp-rovisatsioonid.

Punktide kokkulügemisel osutasid kolmeks paremaks: I TL-11 (Siiri Puhk, Marje Põid, Malle Thideman) 33 punktiga (maksimaalne – 45), II TP-11 (Ene Kašev, Toivo Kuus, Kaire Kuusk) 32,5 punktiga, III TL-11 (Heli Luus, Helge Veeremaa, Maia Võrodova) 30 punktiga. Suure ringi küsimustele vastas kõige paremini Evald Saarnit (TM-31), kes sai 18 punkti 20 võimalikust. Hean Kurvita, Riho Reispas ja Tiit Tõnu (kõik KA-31) kogusid võrdseid 18 punkti. Kuna suure ringi auhin-nad alles ootavad kätteandmist, pa-lume kõigil eespool nimetatul astu-da ühendusse raamatukogu biblio-graafiasakonnaga (tel. 537-3531).

Kontsert Gustav Ernesaksa juubeliks

* 6. detsembril sai Taidlejate Majas teoks rahvakunstnik Gustav Ernesaksa 70. sünnipäevale pühendatud kontsert, milles osalesid TPI taidluskollektiivid. Kontserdihuvilisi oli nii palju, et täna, reedel, 15. detsembril kell 19.30 toimub lisakontsert, taas Glehni lossis.

Pildidel: ühendkoorid esitavad «Mu isamaa on minu arm» ning «Kuljuse» tüdrukud annavad suure töö eest tänulilli meie nimekate kooride dirigentidele.

MEIDA JALASTI fotod.

Järjekordne komsomolikomi-tee istung toimus 11. detsemb-ril.

ÜLKNÜ liikmeiks võeti vastu Uno Rebane (KM-11), Tiit Reissaar (TP-31), Viktor Belov (MM-57) ja Igor Tjurin (MM-77).

M-teaduskonna sekretär Aivar Koplimets tutvustas lühidalt oma teaduskonna komsomoli-büroo tööd mittekommunistlike noortega. Töös esineb praegu

puudujääke, mõeldud aastal võeti ÜLKNÜ ridadesse vastu ainult 4 tudengit, sel õppeaastal 2. Olukorra parandamiseks tü-leks organiseerida ühiseid kul-tuurilisi ja spordiüritusi ning mõelda ka muudele võimalus-tele.

ELKNÜ TPI Komitee sekre-täri asetäitja õppetöö alal Aime Vader pani oma ameti maha. Uueks asetäitjaks sai Teodor Lutškovski, kes andis ka väi-

kese ülevaate I kursuse õppe-rühmade valmisolekust eelole-vaks esimeseks sessiks. Ankee-did jaotati 4 teaduskonna I kur-sustele, vastused tulid tagasi 3-lt. Majandusteaduskonna an-keedid jõudsid komsomolibü-roosse ning probleemi arutelu viidi läbi büroo koosolekul.

Komsomolikomitee seminar-laager toimub Pillapähus 22.–24. detsembril. Kogunemine on 22. detsembril kell 16.00.

Õnnitleme

VIRVE GARINA 50

12. detsembril oli poliitiko- noomia kateedri põhjust õnnit- leda oma järjekordset juubila- ri, dotsent Virve Garinat. Ka- teedris kuulub V. Garina kahtle- mata parimate õppejõudude hulka, kelle loengud on alati loogilised, sisutihedad, eluga kaasaskäivad, seminarid huvi- tavad ja mõttepinget pakkuvad. Üliõpilaste teadustööde juhenda- misel on dots V. Garina kor- duvalt saavutanud üleliidulist edu.

Dots. V. Garina poolt täidetava- te ühiskondlike ülesannete nimekirja on aukartustäratavalt pikk — ta on EKP Tallinna Linnakomitee mittekooresseisu- line lektor, Marksismi-Leninis- mi Ülikooli lektor, ENSV Ühin- gu «Teadus» juhatuse majandus- teaduste propaganda tea- dusliku meetodikanõukogu liige, EKP Keskkomitee poliitharidus- maja poliitilise ökonomia ja majandusteooria kabineti tea- duslik-metoodilise nõukogu li- ge jne. Töömahukaid ülesandeid on dots. V. Garina aastate jook- sul täitnud meie instituudis.

Dots. V. Garina teadushuvi orbiidis on töövälise aja struk- tuuri täiustamise peamiste re- serve väliseliseltamine.

Sel ja paljudel kapitalismi aktuaalseid majandusprobleeme käsitleval teemadel on juubilar avaldanud rea kaalukaid tea- duspublikatsioone. Tema tea- duspärimus üliõpilaste välja- langevuse põhjustest TPI-s ära- tas teenitult üleliidulist huvi.

Hinnatav on V. Garina pa- nus meetodikatöösse. Sellest annavad ilmekat tunnistust ar- vuka heatasemelised metoo- dikaalased trükised.

Võiks veel pikalt jätkata dots. V. Garina poolt tehtust ja saa- vutatust. Tema tubliidust tun- nistavad TPI rektori poolt mit- mel korral avaldatud kiitus, 1970. aastal omistatud V. I. Le- nini mälestusmedal ning hilja- aegu saadud EKP Tallinna Lin- nakomitee ja Tallinna RSN Täi- tevkomitee aukiri.

Kolleegid ja kõik need, kelle- le Virve Garina on pikkade töö- aastate jooksul tarkust jaganud, hindavad kõrgelt tema erudeer- ritust ja suurt töövõimet, abi- valmidust ja tähelepanelikkust, takti ja sõbralikkust.

Parimat soovides

KOLLEEGID

EERIK HANSEN 50

Raadiotehnika kateedri dot- sendi k. t. Eerik Hansen sai 17. novembril 50-aastaseks. Seda fakti on raske uskuda, sest juubilaril energia ja nooruslik- kus võimaldaksid tema vanust oluliselt vähendada.

Eerik Hansen on sündinud Tallinnas, kus lõpetas 1948. aastal 7. keskkooli ja astus samal aastal õpinguid jätkama TPI tolleaegses mehhaanikateadus- konnas, mille lõpetas 1954. aastal elektrienergia, -võrkude ja -süsteemide erialal. Pärast insti- tuudi lõpetamist suunati E. Hansen tehnoloogina tööle tehasesse «Punane Ret».

Aastast 1957 on juubilaril tege- vus jällegi seotud meie insti- tuudiga — alguses tunnitavalise õppejõuna ja alates 1961. aastast vastloodud automaatika ja telemehaanika kateedri assis- tendi ja vanemõpetajana. Ope- tas tudengitele automaatika ja raadioaparatuuri konstrueeri- mist, tehnoloogiat ja töökind- lust. 1966. aastal tuli juubilar selle koormaga üle äsjaloodud raadiotehnika kateedrisse. See- ga on E. Hansen üks neist vä- hestest, kes on osalenud kahe kateedri loomisel.

Juubilaril teaduslikud huvid ja tema praktiline tegevus on ol- nud tihedalt seotud vooluliinide ja raadiotehnilise kallakuga et- tevõtete projekteerimisega ning mikrokliima ja vaakumtehnikas probleemide lahendamise. Viimase valdkonna uurimised koondatud kujul moodustasid 1973. aastal Moskva Energee- tikainstituudis edukalt kaitsitud kandidaadiväitekirja.

Rohkesti aega on nõudnud metoodiline töö, mida iseloo- mustavad kirjastatud õppe- vahendid ja erialaliste prakti- kate organiseerimine. Olles alati realistlikel positsioonidel on juubilar palju teinud praktika- baaside ja praktikakorralduse paremumiseks. Ammenda- matu energia ja suurepärase suhtlemisoskus on aidanud tal lahendada paljusid keerukaid probleeme ja eks seepärast usaldatudki talle kasvatusala prodekaani vastutusrikkas ameti- koht.

Juubilaril vitaalsuse allikaid otsida ei ole eriti raske, kui jäl- gida tema poolt läbitud jooksu- radu ja vaadelda külmumis- ohus olevaid supluspaiku.

Soovime Sulle õnne ja edu edasises tegevuses, raudset ter- vist ja tugevaid närve!

Kolleegid raadiotehnika kateedrist

TUDENG, SEE PUUDUTAB JUST SIND!

Luba Sulle esitada üks küsi- mus! Kas Sa tead, mis asi on ÜPP? Erinevaid vastuseid lae- kub kindlasti sama palju kui on vastajaid, kuid üldine arvamus nende «vistide», «muid- dugite», «eide» ja «jahide» var- jus on see, et too pehmete kaantega raamatuke ja tema taga seisev ettevõtmine on üks lõpmata halb vigur ning täies- ti üleliigne igapäevases elus. Kokkuvõttes: kuna ühiskondlik töö üldse on üks äärmiselt vast- tukarva asi, siis see ühiskond- lik-poliitiline praktika (ehk ÜPP) pole ka teab mis vajalik ja meeldiv.

Arvestusraamatu sisekaanele on kirjutatud: iga üliõpilane on kohustatud hoolitsema selle eest, et käesolev arvestusraa- mat täidetakse jooksvalt kogu semestri vältel.

Sa vaidled vastu: ma ei tege- le ühiskondliku tööga ja ainult ühiskonnateaduste hinnete pä- rast ma ennast tülitama ka ei hakka.

«Noorte Hääl», 2. nov. 1978. aastal, rubriik Responsum Pruden- tis: stipendium määratakse tootmistöö katkestamisega õppi- vate üliõpilastele, arvestades õpiedukust ja osavõitu ühis- kondlikust tööst.

Ah et pole lugenud ja üle- üldse ei tasu Sind ajalehe- fraasidest hirmutada.

Ega ma hirmutagi, ainult pa- lun Sind avada Su isiklik õp- pemärkimik (matrikel) ja lu- geda jällegi sisekaanelt, et õp- pimine kõrgkoolis on ühenda-

tud ühiskondlikult kasuliku töö- ga.

Niisiis ära unusta, et oled kõrgkooli täieõiguslik tud- deng, järelikult millalgi peab Sinust saama spetsialist — toot- misjuht, pead oma noore ener- gia ühiskonna heaks rakenda- ma. Kuid kõigekeks selleks on Sulle abiks just kogemuste omandamine õpiaja jooksul.

Nüüd vaatame asja pisut teis- sest küljest. Kas Sulle ei tun- du, et see raamat on nagu lü- hiiseloostus Sinu senise te- gevuse kohta? Dekanaat tun- neb Sind võib-olla küll õppe- edukuse seisukohalt, kuid sel- lest üksi jääb väheseks, et toe- tada Sinu soovi minna turismi- reisile, malevasse, lepingulisele tööle või määrata Sulle pärast eksamissiooni stipendiumi. (Üks mõttekaaslane ütles, et see oli suurepärase vaatepilt, kuidas diplomandid stipita jää- mise hirmus tunniga oma ÜPP arvestuse raamatut korda tegid ja sinna ka reaalse sisu välja võlusid!)

Kokkuvõte.

* Kui Sul on ühiskondlik üle- anne, siis ära jäta teda formaalseks enda ja teiste jaoks, tee nii, et Sa ei peaks silmi maha lööma, kui uuritakse, kui- das Sa oma ühiskondlikku tööd teed?

* Kanna ÜPP arvestusraama- tuse kõik referaadid, ühiskon- nateadustes saadud hinded, tea- duslikud tööd, osavõetud EÜE ja EÖM-i tegevusest jms., loomu- likult ka oma asjalik ühiskond-

like ülesannete täitmise valitud või määratud ametikohal!

* Tee need eelmise punkti ele- mentaartoimetused ära semest- ri jooksul regulaarselt ja plaan- niliselt, et Sa ei peaks paani- liselt juba olude sunnil ja se- mestri lõpetamisel endal jalad teatud koha küljest lahti jooks- ma!

* Kui oled välja kutsutud tea- duskonna komsomolibüroole või ka mõnesse kõrgemalseisvasse organis- se, siis ära unusta kaasa võtmast ÜPP arvestusraama- tut!

* Sinu ÜPP raamatut kontrol- lib kindlasti ka teaduskonna komsomolibüroo!

* Kui Sul on muresid stipen- diumiga, siis lisaks vastavale avaldusele esita komsomoli- büroole ka ÜPP arvestusraa- mat ning arvesta, et stipifond ei ligu lõpmatusele ja komsomolibüroo võtab arvesse seda, mis on Sinu arvestusraama- tusse üles tähendatud!

* Ära unusta, et selle Sinu lühiiseloostuse vastu tun- neb suuresti huvi riiklik suu- namiskomisjon instituudi lõpe- tamisel!

* Reedan Sulle ka saladuse: seekord tahab Sinu täidetud ÜPP arvestusraamatut näha kindlasti ka stipendiumikomis- jon pärast sessi!

Ja ära ütle, et Sulle pole kõi- ke seda räägitud.

U-teaduskonna komsomoli- sekretäri asetatija
ANDRES ALLIKMÄE
LI-71

HEI HOOGU!

I. EELMÄNG.

Esmaspäeval, 4. detsembril. Juba hämarduvas, varjutihe- das kesklinnas liikusid ringi kaks veidi isäraliikku neid. Varsti võis neid kohata Toom- peal: «Üks, kaks, ..., kuus, ..., kümme. Kümme vihmaveetorit!» Pisut hiljem Nikolai Imetegi- ja kiriku trepil: «Kuu, see on ilmselt puu.» «Puu, ütled sa? Minu mee- lest on seal ka metalli.» «Ei. Vasakpoolne on ainult puust.» Mõne aja pärast kaupluses «Rae»: «Milline rikkalik valik! Ter- velt 15 sorti kalakonserve.» Toomkiriku juures peeti tüd- rukuid igatahes õnnetuks tu- ristideks, kes iga hinna eest püüavad suletud kirikusse pää- seda, ja lohtuuseks soovitati neil minna Piritale olümpia- objektide vaatama. Jaan Anveldi mälestusmärgi ümber aga hak- kas tasapisi uudishimulikke kogunema, kui üks neidudest jal- ga jala ette tõstes ausamba ümbermõõtu püüdis võtta.

II. VAHEMÄNG.

Üks päev hiljem.

LOENGUTE ALGUSE ASJUS

kümme enne kümnet, kakskümmend enne kahteist, kakskümmend enne kaht, nelikümmend enne nelja. Kui teha 5-minutilise paus tunni- paari sisse, tuleks välja nii (sulgu- des vaheag):

III. MÄNG.

Kolm päeva hiljem. Kiek in de Köki varjus sagis salk noori. Keegi kolistas ämb- riga, jaotati mingeid paberi- lehekesi.

«Mats ja Valev! Teil on star- dini aega kolm minutit. Tut- vuge juhendiga.»

Eemalt kõlas Silva jõuline eeslugejahääli, mis tutvustas rahvale viisakuse põhiluseid:

* Kategooriliselt on nõu- tav täpsus lageda taeva all määratud kohtamisil;

* Mõne tuttava kohta kuul- dud avaldusi ei jutustata sel- lele edasi;

* Tungiva vajaduseta ei käi- da liig kiiresti ja rutates ei astuta trepil üle ühe astme kor- raga, kõtega ei aerutata;

* Ära jää asjata seisima, sul- le võidakse tagant otsa joosta;

* Vaateaknad on vaatami- seks, mitte piiramiseks;

* Ära piilu tänaval uudis- himulikult ringi ega vahi ini- mestele üksikümmet ja väljakut- suvalt otsa;

* Argu pistetagu sidupiletit kübara lindi vahele — see ei näi kuigi kena...

Pool tundi hiljem tülitas lin-

na peal mõõdujaid 24 ääretult uudishimulikke noort.

«Vabandage, ega Teie ei tea öelda, kuidas võõras inimene Enke öue pääseb?»

«No mis asi see küll on! Muudkui seisab ja seisab Koh- tu tänav 6 trepil?»

«Ega Teie jubuslikult ei tunnud Michael «Sittovit?» jne.»

Fotoateljées Viru tänav 7 tek- kis lõbus elevus, kui juba ka- heksas tipikas pool tundi enne ateljee sulgemist soovis läbida 3x4 negatiivprotsessi ja selle kohta vastavat kvititsiooni sää- da.

IV. FINAAL.

Paar tundi hiljem 125 sam- mu suurest Rannavärvast pa- remat kätt.

«TPI Interklubi autasustab eduka esinemise eest orientee- rumismängus aukirjaga «PO» (Parim Orienteeruja) Evi Jür- gensoni — OLEN TARK JA TUNNEN LINNA;

aukirjaga «PV» (Parim Võist- kond) Tiina Kippastot ja Sirje Pervi — OLEME TARGAD, OSAVAD JA KIIREID;

aukirjaga «NO» (Noorim Orienteeruja) Maire Kõnnu- saart — OLEN VAIKE, AGA TRAGI;

aukirjaga «PKO» (Parim Kü- lalisorienteeruja) Andres Pa- lustet — KUIGI OLEN KÜLA- LINE, TUNNEN ENNAST NA- GU KODUS.»

Selline oli Interklubi esimene orienteerumismäng Tallinna vanalinnas märgusõnaga «HEI HOOGU!»

IK kultuuriminister
KRISTA SUUR
TL-71

Praegu algavad tunnid täistundi- del ja lõpevad kolmveerand. Süsteemil on eelis — lihtne seaduspärasus, hea meeles pidada. Kuid miid eeliseid ei paista olevatki, sest aina nu- risetakse. Seaduspärasust jätkub neljaks esimeseks tunnipaariks, siis on ajaltuult ära kulutatud ja viies tunnipaar (16.00—17.30) on jäänud hoopis ilma vaheajata.

Välke küsitius kolleegide seas näi- tas, et enamik õppejõude on üliõpi- laste heakskiidul läinud omavoli teed — kes loeb loengut 1,5 tundi järjest, kes teeb 5-minutilise vahe- aja. Mõni peab ka seadusest kinni. Tahad üliõpilase või õppejõuga va- heajal kokku saada — ei oska ilal ette näha, millal ta vabaneb. Ja lõ- petanute lärm koridoris segab neid, kes veel pole loengut lõpetanud.

Kas ei sugene siit ka teatud mo- raalne kahju? Kui tund võib lõppeda millal tahes, miks siis algus peab täpne olema? Kui tunniplaan pole tunniplaan, siis ka projekti tähtaeg pole tähtaeg jne. Tudeng, tulevane rahvajuht ei harju hindama täp- sust — enda ja teiste aega.

Veel esineb suitsunaisi ja mehi, kes kipuvad igal vaheajal keelust hoolimata oma kiusatuse sisse lan- gema. Nende nõrga tahte tugevda- miseks on otstarbekas vaheajaga ja tööpäeva lõhendada — jällegi tunni- plaandis asjatult ventitatud vaheaja arvel.

Pakun kaalumiseks omapoolse aja- plaani. Päev algab kell 8.00 nagu ikka. Edasine tunnipaaride algus on kergesti meelepeetav järgmise «re- glivärsina»:

I 8.00—8.45; 8.50—9.35 (15 min. hom- mikueiniks)
II 9.50—10.35; 10.45—11.25 (15 min. et- neks)
III 11.40—12.25; 12.30—13.15 (25 min. lõunaks)
IV 13.40—14.25; 14.30—15.15 (5 min. au- ditooriumi kiireks vahetamiseks)
V 15.20—16.05; 16.10—16.55 (50 min. puhast aega).

Kitsas on küll IV ja V tunnipaari vahel, lahe aga pärast viendat — 35 minutit lisaajaga päevas nagu maast leitud. Korrumme asjaosaliste arvu — sääst missugune! Aega ja ruume jääb konsultatsioonideks, ÜTÜ ja ühiskondlikeks üritusteks. Süsteem sobib ka 1,5-tunnise vahe- ajata loengu korral. Siis võiks hom- mikul alustada 8.15 ja süüa hommi- kuseks enne töö algust.

Soõgisaba probleem peaks olema lahendatav organisatoorselt — mit- mekesiste standardkomplektide et- tevalmistamisega ka puhvetites, abi- jõu rakendamise nende väljjaand- misel tipveerandtunnil, ettetelli- mistega jms. On mõtet mõelda, kui- das mõne inimese töö parema kor- raldamisega saaks paremini teenin- dada sadu. Neid kes oskavad selles suunas mõelda, peaks TPI-s leidu- ma — valmistame ju neid spetsialis- te ise ette. Miks siis ei võiks TPI teenindussfäär olla eeskujulik?

Toetan tugevalt ka ettepanekut 80 minutilise vaheajata paarisünni as- jus nagu 10. nov. TP-s pakutud. Täpse algamise ja lõpetamise korral distsiplineeriks see hästi.

Masinaelementide kateedri dotsent
TIIT TIIDEMANN

KREUTZWALD-SEENIORI JA JUUNIORI TEHNIKAHAR- RASTUSEST

Kui dr. Friedrich Reinhold Kreutzwald alustas Võrus 1840-ndatel aastatel oma rahva- valgustuslikku kirjanduslikku tegevust, sigines tema poolt toi- metatud kalendritesse ja eriti almanahhides sarja «Maailm ja mõnda» suhteliselt rohkesti ka loodusteaduste ja tehnoloogia algetadmisi levitavaid kirjutisi. Nii on Kreutzwald neis väljaan- netes tutvustanud Koperniku- se heliosentrilist maailmapilti, planeetide tekkimise teooriaid

Lauluisa 175. sünniaastapäeva puhul

jne. Selle kõrval on ta aga kõ- nelnud ka raudteedest ja nende tähtsusest, aurulaevadest, trüki- kunsti leitudamisest ja kaasaeg- se trükitehnika arengust, samuti paberi valmistamisest. Ras- kem oli tal juba kirjutada elekt- rist ja telegraafist, kuna sel- les valdkonnas puudus tolle- aegses eesti keeles igasugune terminoloogia. Jah, isegi sellised elementaarsed keemia oskus- sõnad kui hapnik ja sü- sinik tuli Kreutzwaldil endal tuletada. (Prof. A. Kase arva- tes on tõenäoliselt tema loodud ka lämmastik ja ve- sinik.)

«Tutvustades tehnilise prog- ressi olulisemaid tulemusi ka- sutab kirjamees sageli juhust, et osutada nende saavutuste täht- susele rahvaste lähendamisel, uueaegse tsivilisatsiooni ja kul- tuuri levitamisel», sedastab dr. E. Nirk oma monograafias «Kreutzwald ja eesti rahvusliku kirjanduse algus» «Võru tohtri» sellealase publitsistika kohta. Vastava kirjanduse vähesuse tõttu loeti «Maailm ja mõnda» vihikuid suure õhinaga, seda eriti noorte hulgas. A. Kitzber- gi memuaaridest kuuleme, kui- das Halliste kandis korraldati isegi nende ühislugemisi küla- rahvale.

Oma loodusteaduste tugine- va maailmavaate juures omis-

tas Kreutzwald ettenägelikult tehnikale suurt osatähtsust tu- levikus. Sellega arvestades suun- nas ta oma poja Alexise (sünd. 1845. a.) Tartu ülikooli asemel õppima Peterburi Tehnoloogia Instituuti. Alexis Kreutzwald õppis selles kõrgkoolis a. 1861— 1866, seega ajal, mil instituudi õppetöös toimus prof. D. Men- delejevi jt. algatusel järsk kva- litatiivne võus. Elu Neevalinnas oli küllalt kallid — kasinate sissetulekutega Kreutzwald kul-utas pojale studiumi võimal- damiseks ühe õppeaasta jooksul keskmiselt kolmandiku oma aastatulist, üle 300 rubla. Üli- õpilasena oli Kreutzwald-juu- nior mõningases läbikõlmises ka isa sõpradega Peterburis, nagu akadeemik A. Schiefneri, dr. Ph. Karelli ja teistega. Viie- bides 1864. a. Berliinis on A. Kreutzwald lisanud oma ni- mele — kas esimese eestlasena? — tiitli polütehnik.

Pärast instituudi lõpetamist töötas noor polütehnik mõnda aega telegrafistina Tartus, kus tal oli kokkupuuteid ka L. Koidu- luga. Balti raudtee valmimi- se järel määrati Alexis Kreutz- wald 1871. a. Kadrina jaama- ülemaks. Paaris korral poega seal külastades sattus Lauluisa nõnda jälle oma noorusmaale, nagu loeme tema kirjavahetu- sest.

Alexis Kreutzwald suri 1910. aastal Tallinnas ja maeti Kopli kalmistule. Kuna äsja tähistas Leningradi Tehnoloogia Insti- tuut oma 150. aastapäeva, siis maksab meil meenutada ka A. Kreutzwaldi kui arvatavasti üht esimest eestlast, kes maini- tud õppeasutuse lõpetas. Tema õpingute kulg Peterburis vää- riks aga edaspidi spetsiaalset uurimist.

OSKAR KUNINGAS

FR. R. KREUTZWALDI 175. SÜNNIAASTAPÄEVA

tähistame 18. det. algusega kell 17.00 Taidlejate Majas. Kavas Endel Nir- gi ettekanne «Kreutzwaldi pärandi tähendus tänapäevale.»

Kreutzwaldi loomingu- t sõnas ja muusikas esitavad Ivi Lepik, Mari Lill, Heino Mandri, Eve Neem, Maa- ja ja Vardo Rumessen. On illes pan- dud näitus Fr. R. Kreutzwaldi, L. Koidula, V. Janseni, C. R. Jakob- soni teoste esitrukkidest (V. Rauni kogu põhjal).

OMALOOMINGU- KONKURSS

SÜGISEST

On puud ja lehed kollased, on pilvedest kaetud taevad, on käes ju sügis hiline, mis suve nii ära vaevas. Ei märganud loom, ei linnuke, mil kadus süvine soojus, neil rõõmukad tunnid jäid pooleli, nüüd püüki kurvalt loojub. Ning tuule kohin, mis sügise sahistas lehti puudes, see muutunud rajuses sõjakaks, ja pilvi tuuseläb taevas. On suvistest päevadest sügis saand,

on pilvedest kaetud taevad, on käes see aasta-aeg hiline, mis suve nii ära vaevas.

VIHM

Vihma sadas terve päeva, valas terve öö — ja üdini märjaks sai kõik!

VÕILILL

Võilill üksikult kasvab keset õuemuru. Tuli viikat, siuhki naksas — õiest järel puru.

ÕÕTÕÕ

Meie Arvi ükskord magas magas terve öö see siis seekord oligi tema õõtõõ

Märgusõna «RECORD»

Tõusime jällegi poolnäljaste- na lauast: mitte kohe ei suuda harjuda balkanirahva menüü- ga. Piima ei jooda, rukkileiba ei sööda, kartuleid ei tarvitata, sealhõlpsalt rääkimata, ja isegi sinep on neil tammeteru mait- sega. Magustoidu üheks kom- ponendiks on kindlasti rumm, rumm laias valikus — rummi- koogid, rummijogid, saiavorm rummiga, pudrud rummimaitse- lise siirupiga jne. jne. Kuid in- imene harjub kõigega, harjusi- me meiega, EÜE-77 preemia- reisist osavõtjad sööma mai- siputru lambalihaga, ube (loomu- likult koos kaunadega) papri- kaskastmes, brõnsat ja jooma kõrvale vett. Eriti meeldisid meile puuviljad, ainult oliivi-

BALKANIL, RUMEENIAS

dega ei suutnud kohaneda. Oleks reis pikem olnud, võib- olla oleks seegi korda läinud. Vahest piisab nüüd söögiju- tust, millest ma oma eestlase suure-sööma-isu pärast pidin alustama. Rumeenlased söövad vähem, kuid paljunevad kiire- mini või kui korrektsemalt väljenduda, on neil tunduvalt kõrgem tve. Ühiselamute juu- res ja ka rahvusvahelises noor- telaagris, kus me viibisime, mängisid, kõndisid, mürsid rumeenia «lastepataljonid». Ru- meenias on nimelt 1968. a. ala- tes abort keelatud. Giid ütles,

et teatud erandeid siiski teh- hakse, erandite kriteeriume ta ei teadnud, sest tal polevat se- da teadmist vaja läinud, endal tal lapsi polnud, oli ainult kau- nist daaklannast pruut. Muide, rumeenlased olid maru uhked, et nad on vanade rumeenlaste ja daaklaste järeltulijad. Igas korralikus muuseumis olid väl- ja pandud ka rooma arhitek- tuurinäidised, mis andsid mõis- ta, nagu oleksid rumeenlased pea-pea-pea-aegu vanade room- laste endi järeltulijad. Türgi- ikke mõjudete nad nii väga

tähelepanu juhtima ei kippu- nud. Elu kees. Bukarest oli täis vöödilisi planke, ehitati met- rood. Aritanavatel autoliiklust ei olnud, tänavad meenusid idamaa turgu. Kõik, millega kaubitseti, oli tänavale välja laotud, väikeste sirmide all asuvatele lettidele. Müüjad pakkisid alati selle asja, mille- le osutasid, ja uut samasugust asemele ei pannud. Küllap neil polnudki panna, sest kõik, mis oli, oli letil. Uutes elurajooni- des lehuis pesu rõdudel. Väike- sed mägilinnad koosnesid fan-

tastiliselt kaunistest «pakkiku- majadest», mille vahel veeresid mustlasvankrid, teate küll, need presentkatustega, rumeenlaste- ga (mitte mustlastega). Üliõpilasele peaks huvi pak- kuma fakt, et Rumeenias on 137 (!) kõrgkooli, kõik Bukares- tis. Kui palju neist igapäev tu- dengeid on, seda giid ei tead- nud. Ma ei hakka kirjutama, kui vahva oli Mustas meres ujuda, millised talikuurordid on seal- setes. Karpaatides, millistes muuseumides käisime, sest ru- meenlased kutsusid teid kõiki talvevaheaega seal veetma. Ol- ge head!

LEA ELMIK TI-51

KÜLLI KRAANI

Meie koolis on saanud kiidu- väärsiks traditsiooniks tudengi- te igaaastased praktikareisid piiri taha. Teadupärast on kee- miateaduskonnalgi kauaaegselt sõprusidemed Budapesti Teh- nikülikooliga. Iga suve hakul oli meil võrustajajaks ungarlas- test keemiatudengeile. See or- muidugi ütlema meeldib, em samas ka kohustav: kuidas tut- vustada meie linna, nii et oleks huvitav neile, kes on harjunud Budapesti suuruse, tema suure- päraste vaatamisväärsuste — Doonau ja ta tulesäras sildade- ga?

Tundub süski, et mingil mää- ral me suutsime küllalistesse süstida oma armastust kodu- linna vastu, sest hüvasti jättes kuulsime oma uusi sõpru väit- vat: «Teie linn on küll pisike, ent väga hubane. Võrreldes suurlinnade Moskva ja Leni- ngradiga tundsite end just siin kõige kodusemalt. Ootame Teid Ungarimaale.»

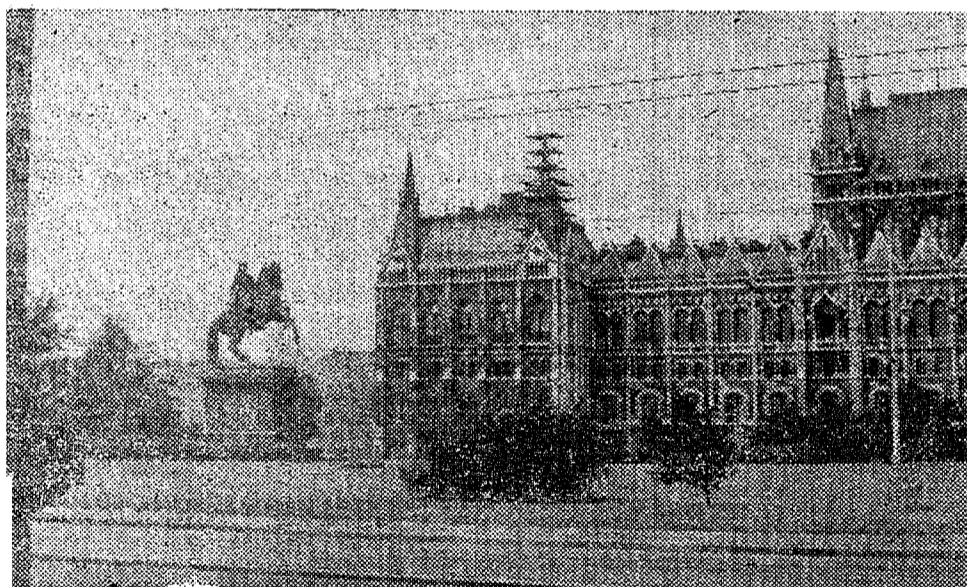
Ja ega kaua oodata tulnudki. 24. juuli õhtul hakkasid rongi- rattad rõõmsalt Moskva poole veerema, viies endaga kaasa pa- raja portsu KÜ ja KO III kur- suse tudengeid. Grupi juhiks oli V. Kallavus, tema abimees- teks L. Kuldmäe ja T. Lillbert.

25. juuli. Hommikul Moskvas leppisime kokku õhtuse kohtumisaja ja saime korralduse «Rivituli!» Aega pealinnas ringi vaatami- seks oli terve päev. See tundus pika ja väsitavana — mõtted kippusid kangesti enne ette- nähtud aega edasi Budapesti poole sõitma.

Kell 20.30, pool tundi enne ärasõitu kogunesime taas ja val- lutasime peaaegu terve vagu- ni. Keegi ei jäänud maha.

26. juuli. Oo oli rahutu — osalt harju- matusest liikuva asemega, osalt

Ungarimaa keemikute pilgu läbi 1.

* Osa parlamendihoonest.

kartusest maha magada Kiievit. Kiievis olid praktiliselt 4 meie kursusekaaslast, kellele teata- sine telegrammiga meie sinna- jõudmisest. Ja ehkki nad ei jõudnud organiseerida meile vastuvõtuorkestrit, kompensee- ris kohtumisrõõm selle to- pelt.

Veerandtunnist peatus Uk- raina pealinnas jääd mitmeks päevaks meenutama imeilusad roosid, mis pidasid rongikliima- le vapralt vastu.

27. juuli. Piiriületamise päev langes kokku ühe meie riikmakaas- lase sünnipäevaga, sünnipäeva- lapse vanus aga piiriületamise kuupäevaga. Kell 23.50 hakka- sine üles laulma oma «uinuvat kaunitari», kes unesegasena

millestki aru ei saanud. Oli nii ehmatanud näoga, nagu oleks tollikontroll sisse sadanud, te- mal aga kullakang külje all.

Mis nüüd tollikontrolli puu- tub, siis ei lasknud ta end kaua oodata, ja kuna ametlikud asja- ajamised peomeeleolule teed peavad andma, siis jäigi me laul katki just siis, kui pidu oli hoogu sisse saamas. Mõtted-viis mujale ka rataste vahetuse protseduur, mida paljud esma- kordselt nägid: rong tõsteti üles ja reipalt vurasiid meile uued rattad alla. — Esimesel pilgul paistis, et samad, mis alt võeti, ent järelepärimisel selgus, et ikkagi teised, ehkki vaid 8 cm kitsamad.

Kell 8.00, ungarlastel 6.00, jõudsimel lõpuks ometi Buda-

pesti. Olime akendel uudista- mas, erutatult mõtteid vaheta- mas.

Jaama vastu tulnud ungar- laste seast leidsid paljud meist juba tuttavad eest. Buss viis meid ühiselamusse, kus ootas ees ungaripärast kaetud laud.

Tõusnud lauast, ei saanud me oma võrtsidest õhkavat suud veel kinni panna, kui ta uuesti lahti vajus rahatähti nähes, mis meile kätte jagati. Rahakott tegi suured silmad nende mõõt- meid nähes, käsi aga otsis tas- karvutiit taga, sest numbrid, millega opereerida tuli, polnud väikesed.

Saanud kätte ka oma kodu- maise fotoga importkuukaar- did linnatranspordile, tegime keroe tutvuse oma «koduilmh-

ruses». Jõudsimel ära käia Gel- lerti mäel, kuulda ta traagilist nimesaamislugu ja imetleda mäe ning monumendi harmoo- niat.

Vilksamisi jõudsimel pilgu heita ka kõitvatele poevitriimi- dele ja ainuke, kes ei ahhetan- nud, oli meie ungarlasest saat- ja.

Õhtul oli tegemist kirju pea padjale panemisega, polnud ka juba harjumuspärast rongira- taste rütmilaulu.

28. juuli.

Võrustajate poolt väljatõota- tud plaani kohaselt oli esimeseks budapesti ettevõtteks, millega tutvust tegime, šokolaadivab- rik — suurim tooline ettevõte Ungaris. Tehase aastatoodang ulatub 60 000 tonnini. Oma 100- aastase vanuse jooksul on ta üle elanud mitu rekonstrueeri- mist, kuid praegusel kujul on hooned ja sisustus taas vanane- nud. Suurim puudus on aga tööjõust — nägime pakkemasi- naid, mis olid juba üle aasta seisnud töökäte vähesuse tõttu.

Vabrikuhoone seadmed olid põhiliselt Itaalia ja SFV pärit- oluga.

Tööjõu vähesuse ja voolavuse peapõhjuseks tundus olevat rah- vavabariigi keskmisest madalam palk, sisseseadete vananemine, ruumikitsikus, mille likvideeri- miseks ei jätkuvat seni vahen- deid. Kiiduväärselt heal järjel oli aga sotsiaalhooldus: vabriku lähedal asuvas lasteaias, -sõ- mes, on vabu kohti piisavalt. Vabriku territooriumil asuvad söökla (mille võrtsikaid toite meiega maitsestame) ja mitme- suguste teenuste punktid. Ba- latoni ääres asub vabriku puh- kekodu.

(Järgneb)

AUTOMEESTE ÕHTU

Traditsiooniliselt viiakse igal aastal autotranspordi eriala õhtu. See on mõeldud autotranspordi kateedri ja autoteemaliste probleemide tutvustamiseks.

Järjekordne õhtu sai teoks 21. novembril. Seekord oli palju uudset: nimelt esimest korda oldi koos Taidlejate Majas ja õhtu oli rõhkem üldinformatsioonilise ning meelelahutusliku iseloomuga.

Autotranspordi kateedrist esinesid T. Nirk ja J. Mäekask, kes jagasid reisimuljeid Kanadast ja Ameerika Ühendriikidest. Külla oli kutsutud ka kaks insenerkonstruktorit, M. Arumeel ALMAVÜ TK «Vihur» andis

lühilülevaate «Vihuri» tegevusest ja rääkis lähemalt ralli II grupi autode tootmisest. Vestluse lõpetas M. Kongo TARK-ist. Tema jutust saadi teada, kuidas valmistatakse vormel. Huvi pakkus ka «Estonia» tänane ja homme.

Kõik esinejad illustreerisid oma juttu slaidide või värvifotodega ning see tegi esinemise hästi jälgitavaks ja huvipakkuvaks.

Pärast seda võis koos väikese kehakinnitamisega meeldivalt mõtteid vahetada. Õhtu lõpuosa veedeti tantsupörandal.

LEMBITU MERDIK
MA-72

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

KEEMIKUD UJUMAS

28. novembril toimusid keemiateaduskonna ujumisvõistlused. Osavõtjaid oli rohkem kui kõigil eelmistel aastatel, s.o. 40 naist ja 35 meest. Lisaks veel 10 kohtunikku erinevatest õpperühmadest. Eriti rõõmustas noormeeste küllalt arvukas osavõtt, sest nagu teada, ei ole meie teaduskonnas neid eriti palju. Esindajaid oli ühtekokku 18 rühmast. Esile tahaks tõsta diplomandide (KO-91) osavõttu neist võistlustest, samal ajal kui kolmandal kursusel oli esindatud vaid I rühm, KU-51, ja ka neljandal kursusel I rühm, KA-71, ühe võistlejaga. Ühtki võistlejat ei olnud aga õpperühmadest KR-17 ja KN-37. Kas ei õigusta end spordijuhid nendes rühmades või on viga milleski muus, tuleks arutusele võtta, sest kui teaduskonna üritustest ei võta osa isegi esinevad ja teine kursus, mis siis vanematest üliõpilastest rääkida.

Need, kes kohal olid, võistlesid

aga tubliult. Kavas olid distantsid: 50 ja 100 m nii meeste kui naistele ja teatevõistlus 4x25 m. Võitjateks osutusid: N 50 m — Maia Kasak (KM-12), aeg 39,5 s. N 100 m — Pille Voltri (KU-11) 1.31,2 s. Meeste mõlemad distantsid võitis Igor Nekrasevitš (KA-37), ajad vastavalt 30,01 ja 1.07,3. Teatevõistkondi startis 9. Parima aja sai õpperühma KU-11 võistkond. Teine ja kolmas koht läks rühmadele KM-12 ja KM-31, 32. Võitjatele üksikdistantsidel olid medalid ja diplomid, teatevõistlustel aga tordid.

Õpperühmadest kogusid enam punkte ja saavutasid I koha KU-11, II koha KM-12 ja III koha KA-37.

Võistlused olid pingelised ja toredate. Järgmistele teaduskonna võistlustele ootame osavõtjaid aga kõigist rühmadest.

K-teaduskonna kehakultuuri nõukogu liige
EHA NIITSOO
KO-71

QUOUSQUE TANDEM?

REPLIK

Enam ei saa — ei saa vaikida. Sest meie majas käib ringi kratt. Kratt, kes «hõlmab» kõike, mis meeldib. Eriti asju, mis värvilised ja kirjud. Eriti plakateid, pilte, fotosid. Sõnaga — näitagitatsiooni.

Kurb näide: internatsionaalsele solidaarsusnädalale pühendatud Rahvusvahelise Üliõpilaste liidu poolt melle saadetud plakateid näitus kadus stendidelt; järele ei jäänud midagi peale haigutava tühjuse. Isegi knopkad olid läinud.

Fotonäitustelt kaovad fotod. Kuulutused «haihtuvad» nii tihti, et alati ei jõua neid enne lähigi lugeda.

KUI KAUA VEEL? kõlab küsimus.

Kõrgharidust taotlevale inimesele selline hoiak igatahes au ei tee.

Ehk on keegi näinud (näiteks ühiselamutoas) selliseid poliitilise sisuga plakateid? Teadke siis, et need pärinevad oma-voolu teed kadunud näitusest.

Komsomelikomitee

PUHKÕHTU ON MÕELDUD PUHKUSEKS

Teatavasti toimus 15. novembril Taidlejate Majas E- ja K-teaduskonna ühine puhkeõhtu, kuhu pileteid sai kumbki teaduskond 140 tk. Kuna lossi seinad on paekivist (mitte kummist), siis tulenebki siit tõsiasi, et iga rühm sai 2—5 piletit, olenevalt oma aktiivsusest ja osavõttust teaduskonna üritustest. Jäi komsorgide ja rühma enda otsustada, kas edasine jaotus toimub õiglaselt või mitte.

Pidu ise, organisatorite aspektist.

Läbiviimise kuupäevaks oli taotletud 25.—26. novembril, arvestades vajalikku ettevalmistusaega. Ent lossi hõivatuse graafik seadis meid fakti ette — kas viia peoõhtu läbi 15-ndal või üldse mitte. Pool muna öeldakse parem olevat kui tühi koor — seepärast siis ikkagi otsus peo kasuks.

Siinkohal pole vist mõtet eriti pikalt rääkida organiseerijate pingutustest, vaevast ja ebaõnnest, mida see forsseeritud tempo kaasa tõi. Võib vaid öelda, et meile oli see puhkeõhtu küll kõigeks muuks kui puhkuseks.

«Karuteene» nii organiseerijale kui peolistelegi tegid hulligaanid, kes mõni päev tagasi baari «üle vaatamas» käisid, mistõttu selle avamine peo ajaks võimatuks osutus.

Banketilauast. Arvestades meie tudengite käitumist selle ümber, tundus, et just asja olakse üle elanud 900-päevane

Kriitika jälgedes

Leningradi blokaad. Keelekaste ja maistused olid mõeldud siiski karastuseks-mekkimiseks tantsuvaheagadel, mitte kottides ja põuetaskuis koju viimiseks. On tõenäoline, et läheb üsna palju aega, enne kui muutub selline «ainult mulle» mentaalsed ja meie tudengile omal peol banketilauad katma võib hakata.

Eeskavast. See oli küll teemakohane, ent jäi napiks osaliselt ajapuuduse, osaliselt ka E-teaduskonna lubaduste uskumise tõttu, kes peale «nukra lektori» lubasid teetada ka särtsakamate numbritega. Ent see ei vabanda ometi kuulajaskonna lugupidamatut käitumist. Esitatudki numbritele reageerimises. Eelmises eestikeelses lehes antud mitteametliku edetabeli autor paistis olevat ainuke, kes mõles esinejate eelnenud tööle-vaevale (eeldatavalt selle alusel toimus pingerealine järjestus). Sedavõrd distsipliinitunnet peaks kõrgkooli sissepääsenuid noortel ometi olema, et pealtkuulajana esinejaid mitte solvata.

Viktoriin. Eestlased on tuntud mälumängijad ning selle tõttu ilmnes ka puhkeõhtul suur huvi mnemoturniiri vastu. See

osutuski õnneloo «Iga loosvõidab» kõrval, üheks ligiõnneloomaks. Huvi asja vastu näitas pingeline võistlus I koha pärast.

Disko jättis soovida, eriti kirglikele muusikasõpradele, kel kodus parem võimendus. Organiseerijailt nii palju, et parimaist paremad diskorid olid juba hõivatud ja planeeritud ansambel (mille tellimine tingsi pileti hinnal) langes viimasel minutil mängust välja. Sellest olid tingitud ka kaks diskot, et peost osalejail tantsuvajadus rahuldumata ei jääks. Disko kvaliteet sõltus pigem helitehnikast kui diskorist. Ja ega seljapärast veel tantsud tantsimata ei jäänud. Mis puutub väikese saali diskosse, sealsesse ööpimedusse ja nn. seksoteegitekitajatele, musta kassi ujumiskursustele pürskkaevu basseini, suitsukonide loopimisse ülevaalt barjääril basseni, siis tuleks vist korraldada tööpakkumist korrapidajale-družinnikule, kuna paistab, et kaasüliõpilastel puudub julgus (või soov?) oma tuttavat või sõpra korrale kutsuda. Palgas tuleks siiski parandus teha — eelmises lehes lubatud taara näol seda realiseerida ei saa, sest organiseerijad hoolitsesid ruumide lõpliku korrasoleku eest. Küll aga on tasuna välja pakkuda kõigi peost osavõtjate tänu õnnestunud peoõhtu eest, mis oli tuesti puhkuseks nii korraldajatele kui peost osavõtjatele.

Keemikutest organiseerijate nimel KÜLLI KRAANI
KÜ-71

On igasuguseid pidusid: tipipeod ja pedapeod, tombipeod ja malevapeod jne. Antud juhul oli tegemist tüüpilise tipipeoga.

Kõik algab kuulutusest. Viksid ja visakad üliõpilased loevad kuulutuselt puhkeõhtu ja tulevad puhkama. Kulm kipras ja nagu mossis otsitakse nii füüsilist kui psüühilist puhkust. Taidlejad püüavad pakkuda programmi, mille jälgimiseks ja vastuvõtmiseks peab natukenegi kaasa mõtlema. Kui aga tuldi puhkama, siis ei hakata oma pead vaevama. See tähendab, et julgemate ja hakkajamate üliõpilaste piiu natukenegi vaheldust luua jookseb tühja.

Diskos lastakse üks tantsulugu teise järel, järgmine kaaskiskuvam eelmisest. Kui diskot peetakse emotsionaalselt harivaks puhkekohaks, siis võivad lõbusad ja karglevad üliõpilased tõesti häirida toolil istuvaid või tantsupörandat ääres puhkavaid seltsimehi.

Kui kuulutusel seisab tantsuõhtu, siis tulevad kõik tantsima, ja muudkui tantsivad ja tantsivad...

Võib arvata, et enne ballile minekut pestakse hoolikalt kael ja kõrvad puhtaks, otsitakse

paremat riidet selga ning kaitutakse kui mitte just aristokraatselt, siis vähemalt viisakalt. Aga... aga tipipidu jääb ikkagi tipipeoks. Olgu see tantsupidu või ball või hoopis puhkeõhtu. Mängigu «Apelsin», «Consilium», «Fiz» või «Sojus». Tehku diskot Eesti parim diskor või R. G.-ff oma kaasaskantava «Selgaga». Tipipidu on tipipidu.

Ja missugune on üks tipipidu? No seda teame ju kõik. Peole annavad näo eelkõige pidulised ise. Tore, et paljud püüdsid talvisest teha midagi erinevat. Mõningatele oli see musta kassi ujutamise pidu, teistele 30-kopikalise šampuse pidu, ühele rühmale oli see lihtsalt valgekaabupidu. Ja siis oli veel grupp üliõpilasi, kes pidasid pidu lõpuni, kes oskasid endale ka monomaki peost toreda olemise teha.

Tudengilossis ei ole terav mitte suitsukoniprobleem, vaid pigem tuhatosiprobleem. Bassein nüüd konidest täis ei olnud, küll aga vedeles neid igal pool maas. Glehni lossi peale leidub vist ainult kaks-kolm prügikasti. Tuhatoose on ainult

baaris. Kui baar suletakse, jääb ainuke võimalus tuhk mahtu raputada ja suitsuots kuhugi seinadärde pörandale poetada. Kama sel õhtul oli baar kinni, siis jäi selline teguviis suitsetajale ainuvõimalikuks. Ja vaevalt ei ka teistel lossikülalastajatel isiklik tuhatoose taskus on. Oleks basseini läheduses prügikasti, leiduksid suitsuotsad õige koha seal, aga mitte ujunud koos musta kassiga basseinis.

Häda ja viletsus on alati olnud võimendusega. Korraldajad on õnnega koos, kui palutud diskor saab paar viimenduskastikest kaasa võtta. Aga ega diskomeestelgi kodus võimendite pesa ole. Jääb üle küia ja otsida häid inimesi, kes julgevad võimendust ka üliõpilastele usaldada. Kuid kes siis pagarilastele — tehnikauliõpilastele — saia pakkuda oskõõ. Seekord andis eesti suurim kõrgkool meile kasutada poole-nisti töötava võimendi, mis võimaldas ainult alumise diskokordaminekut.

Ehitajatest organiseerijate nimel TIINA LÕHMUS
EE-52

Kirjastus- ja trükiosa-konna väljaandel ilmus:

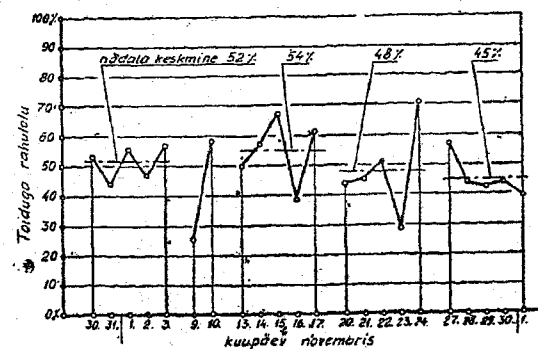
- V. Vensel. Täiendavalt peatükke statistika teoorias. Tallinn, 1978, 120 lk., 1000 eks., 50 kop.
- U. Mereste. Rahvastiku statistika. Tallinn, 1978, 80 lk., 600 eks., 45 kop.
- O. Renter. Ühiskondliku koguprodukti tootmise ja tarbimise maatriksbilans. Tallinn, 1978, 92 lk., 800 eks., 45 kop.
- E. Tõugu. Arvutisüsteemide teooria. Tallinn, 1978, 44 lk., 800 eks., 25 kop.
- M. Saarepera. Tõestustoodangu statistika. Tallinn, 1978, 44 lk., 600 eks., 20 kop.
- A. Meister. Juhuslike protsesside mõõtmine. Tallinn, 1978, 72 lk., 350 eks., 40 kop.
- Texts for Home Reading. Tallinn, 1978, 64 lk., 500 eks., 10 kop.
- Elektrilmasinad. Lab. tööde ülesanded. Tallinn, 1978, 44 lk., 300 eks., 8 kop.
- Управление электроприводами. Tallinn, 1978, 60 lk., 500 eks., 10 kop.
- Трудовое законодательство. Tallinn, 1978, 100 lk., 1400 eks., 18 kop.
- Совершенствование управления производством. Труды ТПИ № 438. Tallinn, 1978, 104 lk., 300 eks., 30 kop.
- Вопросы повышения пищевой продукции. Труды ТПИ № 447. Tallinn, 1978, 104 lk., 300 eks., 30 kop.
- Исследования проблем работы парогенераторов электростанций. Труды ТПИ № 450. Tallinn, 1978, 300 eks., 160 lk., 1 rbl. ja 25 kop.
- Методы управления режимами энергетических систем. Труды ТПИ № 453. Tallinn, 1978, 84 lk., 300 eks., 70 kop.

KAS TEILE MEELDIS MEIE TÄNANE LÕUNA?

Kuidas sellele küsimusele on vastanud peafoone sööklä kasutajad novembrikuus, näeme joonisel 1. Toiduga rahulolu % väljendab siin «Jah»-nupule vajutajate osakaalu summaarses (Jah+EI) nupulevajutajate peres.

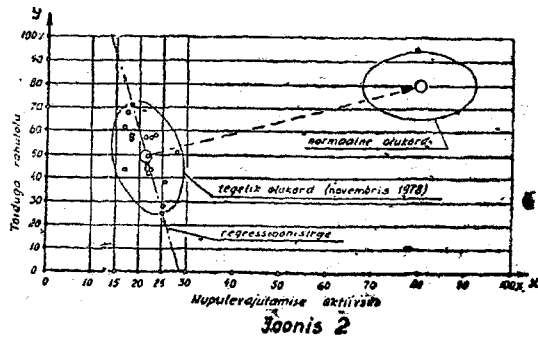
Küsitlusparaadi nupule vajutamise aktiivsuse (X) ja toiduga rahulolu (Y) seost võib jälgida joonisel 2. Siinjuures tegelik olukord novembril annab keskmisteks väärtusteks $x=21,4\%$ ja $y=49,7\%$. Oktoobris olid vastavad näitajad $x=22,3\%$ ja $y=47,8\%$, seega minimaalne nähe paremusele toidu kvaliteedi osas (49,7-47,8=1,9%), kuid sellega kaasnenud (seaduspäane?) nähe passiivsusele nupulevajutamise osas (22,3-21,4=0,9%).

On päris selge, et tegeliku olukorraga rahul olla ei saa, võrdluseks — üliõpilane saab kontrolltõõ arvvestuse minimaalselt 60 punktiga 100-st võimalikust, sööklä personal aga... Joonisel 2 näidatud normaalne olu-

Joonis 1

kord (miks mitte reasiner) võiks tähendada keskmiselt 80% tarbija rahulolu toiduga, kusjuures seda kinnitaksid samuti umbes 80% söökläkasutajast. Kuna sööklä tõi parandamise kä-

Joonis 2

palvega avaldada julgemini oma arvamus loo peakirjas esitatud küsimusele. Selleks tuleb vaid järgst lõunasööki vajutada nupule «JAH» või «EI» sööklävajajapõhju kõrval. REIN MÄGI

Avaldame kaastunnet dots. Vello Venseli isa VOLDEMAR VENSELI surma puhul. Statistika kateedri kollektiiv.

Vastutav toimetaja G. KAZAK

«Таллинский политехникум», орган парткома, ректората, комитета ЛКМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükkkoda «Ühiselus», Tallinn, Pikk t. 40/42

Hind 2 kop. MB-09891 Tell. nr. 2237